

[Grethe Fenger Møller]

deltidsefterløn, hvad vi nu skal kalde det, af menneskelige grunde.

Jeg er ikke enig med arbejdsministeren, når ministeren siger, at en sådan ordning vil blive dyrere. Jeg tror, at den ville blive billigere og i hvert fald ikke ville komme til at koste mere, for mange af de mennesker, der i dag er på fuldtidsefterløn, ville, hvis de havde muligheden, vælge at gå på deltidsefterløn for at bevare en vis tilknytning til arbejdsmarkedet og gradvis trappe ned. Derved ville det også kunne blive billigere for samfundet.

Når ministeren siger, at denne ordning både med hensyn til kompensationen og med hensyn til lovforslaget kun gælder for 1982, så savner jeg en paragraf i ministerens lovforslag, der siger, at loven kun gælder for 1982, ikke bare, at loven træder i kraft den 1. januar 1982. Det havde været rart, om man havde fået det direkte præciseret og ikke kun havde fået præciseret i den skriftlige fremsættelse, at det kun er kompensationen, der gælder i 1982. Jeg tør vædde med, at kompensationen gælder, så længe forligsperioden løber, mens loven kommer til at gælde i fremtiden.

Glistrup (FP):

Kristeligt folkepartis ordfører var af den opfattelse, at det her lovforslag indgik i en helhed, der var med til at dæmpe arbejdsløsheden. Det er ikke rigtigt. Når man kunne antage noget sådant fra hr. Poul H. Møllers side, så er det, fordi han knyttede dette forslag til noget med efterlønnen. Det er heller ikke rigtigt.

Det er camouflaget tale om, at dette forslag har noget særligt at gøre med efterlønnen. Det har noget at gøre med, at man ved finansieringen af den hovedkonto på finansloven, der dækker arbejdsløshedsunderstøttelse og efterløn under ét, de 24 mia kr. for 1982, flytter finansieringen af 680 mill. kr. væk fra statskassen og over til virksomhederne og i mindre grad til medlemmerne af Akasserne. Der kan man ikke sige, at det specielt er efterlønnen, de 680 mill. kr. kommer til at finansiere. Efterlønnen er de 5 mia kr., og arbejdsløshedsunderstøttelsen er de 19 mia kr. Det behandles som én samlet helhed, og der sker altså denne overflytning under ét. Efterlønnen har selvfølgelig mange, mange positive sider.

Jeg kan bestemt ikke anerkende det, arbejdsministeren sagde om fremskridtspartiets syn på efterlønnen, men den er bestemt ikke arbejdsløshedsdæmpende. Det har hr. Poul H. Møller ikke ret i. For det første er det i mange tilfælde således, når en medarbejder går på efterløn, at der ikke bliver ansat nogen ny i den pågældendes job, men selv hvor der bliver ansat en ny, bevirker de 5 mia kr., som man skal opkræve på den ene eller den anden måde, at der bliver flere arbejdsløse. Der kommer måske 100.000 flere arbejdsløse rundt omkring i samfundet, for hver gang man får 70.000 pladser besat, altså et nettotab på 30.000. Det er virkningen af at lave den slags sociale ordninger.

Det ville være glimrende med sådanne sociale ordninger, hvis Danmark havde råd til det. Det ville være glimrende med en almindelig pensionsalder på 49 år og en skolealder, der gik op til 48½ år eller noget lignende. Ih, hvor kunne vi have det godt og rart alle sammen! Det ville blive en mægtig succes, hvis man lavede det sådan. Men sådan kan man bare ikke drive et samfund, der i den grad har gældsat sig. Det er det, der er hagen ved efterlønsbeslutningen, og det, der bevirker, at den er med til yderligere at sætte dette land og tilværelsen i dette land over styr.

Hr. Poul H. Møller sagde, at man ikke fra kristeligt folkepartis side var skyld i, at der var arbejdsløshed i USA og mange andre lande. Nej, men det har jeg heller aldrig sagt. Jeg har sagt, at kristeligt folkeparti er medansvarligt – med den styrke, det nu har – for, at vi har arbejdsløshed i Danmark. Vi er valgt på valgdagen den 23. oktober 1979 til at løse Danmarks problemer. Der kunne vi have undgået arbejdsløshed, uanset om de har arbejdsløshed i USA eller England eller andre lande, hvor problemerne er af en helt anden karakter. Der er bestemt ikke nogen grund til at tro, at hr. Reagan eller fru Thatcher er særlig kvikke til at løse deres landes problemer, men det må de om. Vi skal ikke blande os i, at de engelske og amerikanske vælgere har valgt nogle, der er uegnede til at løse deres landes problemer, men vi må beklage, at de danske vælgere har valgt et flertal, der så dårligt bekæmper det store samfundsonde arbejdsløsheden.

Lilli Gyldenkilde (SF):